

[Henrik Toft]

2) Allerede i foråret gennemførtes en tilsvarende ændring af sygehjælperuddannelsen, og på dette område har adskillige amter meddelt, at de ønsker at udvide kapaciteten, både hvad nyuddannelser og uddannelse af uddannede sygehjælpere angår. Af den redegørelse, indenrigsministeren netop har givet, fremgår det tillige, at regeringen er indstillet på at følge denne udvikling op, både for så vidt angår statens forpligtelser til at sikre øget tilgang af flere lærere og med hensyn til de nødvendige lokalefaciliteter. Dette gælder også, når det drejer sig om de uddannelser, staten har et særligt ansvar for, nemlig:

3) Uddannelsen af jordemødre. Denne er i de sidste par år øget fra 30-40 til 60 jordemødre om året, og denne øgede kapacitet fastholdes med den nye jordemoderskole i Ålborg.

4) Ergo- og fysioterapeutuddannelsens kapacitet er allerede forøget, og fra næste efterår vil der blive tale om en fordobling af kapaciteten på skolen i Holstebro.

5) Endelig blev der allerede for et par år siden gennemført en udvidelse af kapaciteten for sundhedsplejerskeuddannelsen fra 80 til 120 om året. Denne forøgelse vil blive fastholdt, så længe der er et rimeligt behov.

Lad mig til slut understrege, at jeg trods mine indledende bemærkninger til forslagsstillerne alligevel glæder mig over den interesse, forslagsstillerne viser dette væsentlige område. I venstre har vi fulgt denne sag med allerstørste opmærksomhed, og vi er ganske enige med forslagsstillerne i, at vi må gøre en ekstraordinær indsats for at efterkomme relevante behov. Men som sagt har jeg også en forventning om, at det vil ske gennem de initiativer, der allerede er eller vil blive sat i gang fra amternes og regeringens side. Skulle det mod forventning alligevel ikke blive tilfældet, er vi naturligvis parate til at vende tilbage til sagen.

Grove (KF):

Vi taler i dag om uddannelse inden for sundhedssektoren. Jeg synes, man skal gøre sig klart, at det er svært at tage en lille del af sundhedssektoren frem, som man gør i dette forslag. Det hører sammen med hele sundhedsbilledet, også uddannelsen derindenfor,

og en stor del af ansvaret for uddannelsen ligger jo i amternes regie.

Generelt vil jeg sige, at uddannelser inden for sundhedssektoren har en tendens til at vokse, ikke alene i størrelse, men også i indhold. Det er jo ikke så mange år siden, at vi kun havde to hold uddannelser inden for den almindelige sundhedssektor, inden for vort sygehusvæsen. Vi havde sygeplejersker, og vi havde læger. Nu har vi ført en tredje kategori ind, sygehjælpere, og denne uddannelse er allerede i den korte tid, den har eksisteret i, vokset temmelig meget.

Det er jo et typisk pres fra organisationer, når man starter en uddannelse op, at den skal blive større og større, og man tror altid, at det også er en garanti for, at den bliver bedre og bedre. Efterhånden er sygehjælperuddannelsen jo ved, ikke at blive en sygeplejerskeuddannelse, men den er på vej til det, og hvis vi fortsætter i denne retning, så bliver den det. Derfor er der også kommet krav fra sygeplejerskerne, idet de ønsker at få deres uddannelse lagt om, så den næsten bliver en akademisk uddannelse. Dermed kan vi jo så forvente, at lægerne i fremtiden ikke vil uddannes som almindelige læger, men vil specialiseres kraftigt. Det vil jeg gerne advare imod.

I det almindelige sundhedsvæsen ude i amtskommunerne har vi ikke brug for de helt stærkt specialiserede; det er kun på landsdelshospitalerne. Derfor skal man, når man tilrettelægger disse uddannelser, samtidig med at man holder øje med antallet, sandelig også holde øje med de krav, der stilles her.

Det gælder vel også af hensyn til økonomien. Vi kender perspektivplanerne, og vi har diskuteret det her i folketinget, vi har diskuteret redegørelser om prioriteringen, om forebyggelse osv. Dér står vi alle sammen og siger, at nu skal vi bruge pengene rigtigt, nu skal de bruges på den bedst mulige måde til gavn for patienterne. Jo men så er det uheldigt, at man tager enkelte områder op uden overhovedet at sætte kroner og øre på. De 30 mill. kr., som SF har sat på dette forslag, har jo intet med uddannelsen at gøre som sådan. Det er kun løn til erstatningspersonale og har intet at gøre med, hvad det koster i selve uddannelsessektoren på det område.

Da jeg så dette beslutningsforslag fra SF og så forsiden, så sagde jeg: ja men det lyder